

Høve Reinet.

Synonymer. Høveæble.

Historie. Sorten er fremkommet i Landsbyen Høve pr. Dalmose i Sydsjælland. Modertræet, der var sået af en Kærne omkring 1874, stod på en Hjulmands Havegærde. Planteskoleejer, senere Konsulent Hans Gram, Sorø, blev opmærksom på denne Sort, som findes optaget i Planteskolens Katalog i Efteråret 1910 under Navn af Hjulmandsæble fra Høve. C. Matthiesen beskrev Sorten i 1924 under Navnet Høveæble. Ved Frugtsortsundersøgelserne omkring 1920 gjorde H. R. sig ikke meget bemærket, i Sorø Distrikt blev der f. Eks. kun noteret om 26 Træer af Sorten i 16 Haver. I Planteskolerne var den dengang Nr. 80 efter Antal Træer under Tiltrækning. Senere er Sorten udbredt en Del, men ved den i 1934—37 iværksatte Frugtsortsundersøgelse blev der dog kun for hele Landet noteret om ca. 642 Træer af den; de fandtes næsten allesammen på Sjælland, hvor H. R. i en enkelt Plantage var en Hovedsort. I 1937 var den i Planteskolerne Nr. 22 med 789 Træer, flest på Vildstamme.

Træet.

I Planteskolen er Sorten let at formere, den giver kraftige Træer med smukke, lige Stammer.

Grundstamme. Vokser villigt både på stærkere og svagere Typer.

Beskrivelse af Træet. Høve Reinet danner et opretvoksende Træ med ikke meget forgrenede, lange og svage Grene. årsskuddene er lange, ret tynde, noget knæede og buede. Barken er mørkebrun, senere gulliggrøn. Skudspidsen stærkt filtet. Der er mange langstrakte Barkporer. Bladene er talrige, middelstore, ru, ægformede og langt tilspidsede, lidt bølgede og bredt rendeformede. Oversiden er dybgrøn, medens Undersiden er grågrøn. Bladranden er forsynet med grove, ulige store, runde Takker. Bladstilken er ret kort og tyk, den er opadrettet og går jævnt over i den svagt buede Midtribbe, der om Efteråret antager en stærk rød Farve. Akselbladene er middelstore. Frugtknopperne er store, langt ægformede, brune og filtede; de sidder snart på korte og snart på meget lange Sporer. Kromosomantallet er 34. Om ' Befrugtningsforholdene findes intet oplyst; men der skulde ingen Vanskeligheder være i den Henseende, og Sorten sætter da også villigt Frugt.

Dyrkningsforhold. Større Træer af Sorten findes der ikke mange af, hvorfor der ikke med Sikkerhed kan siges noget om, hvorledes Sorten forholder sig, når Træerne bliver gamle. De unge, smalle og høje Træer kræver kun ringe Afstand, især på Dværgstamme, hvor Træerne bærer meget og kun vokser lidt. Vildstammetræer kræver sikkert 10 m som Slutafstand, da Træerne hurtigt får en overhængende Vækst. Sorten er sund og anses for at være meget hårdfør, den kan trives allevegne og vistnok særlig godt på svær Jord. De store, tunge, dog ikke meget vægtfyldige Frugter sidder ofte i Spidsen af de lange svajende Grene, udsat for at blæse af, hvorfor Sorten kræver gode Læforhold, også af den Grund, at Frugten helst skal plukkes sent. Varsom Gødskning tilrådes, indtil Frugtbaringen er kommet godt i Gang. Træet minder om Filippa ved at danne Frugtknopper i Spidsen af undertiden endda meget lange Skud, hvorfor Beskæringen må finde Sted med Omtanke. Sker bedst som Formning af de unge og Udtynding af de ældre Træer. I en Periode er Høve Reinet i ret stor Udstrækning blevet anvendt til Indpodning i andre Sorter, og den egner sig fortrinligt hertil. Bærer tidligt og næsten for store Frugter. Frugtbarheden er tidligt indtrædende, men bliver vel ofte overvurderet p. G. a., at de Store Frugter hænger som til Udstilling. Frugtudtynding bliver der sjældnere Anledning til.

Forhold overfor Sygdomme og Skadedyr. Kun Gul Frugtskimmel nævnes som virkelig generende. Skurv m. m. optræder dog også. De fleste Medarbejdere finder Sorten let at behandle med Kemikalier, andre har fået Sprøjteskade af Svovlkalk og Bordeauxvædske. Ved Pudring skal Frugtens Hud blive glat og smukt rødfarvet.

Frugten.

Størrelsen. Stor til meget stor (på unge Træer). 7,5—8,5 cm høj og 7,5—9 cm bred.

Formen. Afstumpet Kegleform, nærmende sig til en femsided Pyramide. Kantet, noget uregelmæssigt Æble.

Farven. Grundfarven bliver efterhånden stærk gulgrøn. Solsiden har en brunligrød Dækfarve, der kan gå over i teglstensrødt og lakskarmin, og hvori der kan ses mørkere Pletter. I Grundfarven udvikles undertiden netagtige Korkfigurer, der på Skyggesiden fremtræder i grå og på Solsiden i gul Farve. Uregelmæssige større eller mindre Korkpletter kan findes over hele Frugten. Huden tør.

Ungt Træ hos Plantageejer P. Bisgård, Øsløs.

Bægeret er stort og ofte åbent. Bægerbladene er korte og brede. Bægerhulen er middeldyb, dens fem Hovedribber er store og fortsætter ned over Frugten som mere eller mindre fremtrædende Kanter. Støvtrådene midtstillede. Griflerne dybt adskilte.

Stilken er ofte meget kort og tyk, og Stilkgruben er da omtrent helt fyldt ud, men den kan også være middellang til lang, og Gruben er da dyb og vid. Stilkgruben er grøn eller rustklædt.

Kødet er hvidt med lidt gulligt samt med grønne årer, det er grovt og noget tørt, men sødt og krydret. Lugten svag.

Kærnehuset er stort og løgformet. Kamrene små, Kærnerne store og brune.

Modningstid. Plukkes omkring Midten af Oktober, helst sent, for at Frugten ikke skal rynke på Lageret. Salgssæsonen er Januar-April, men Æblet kan gemmes til et Stykke ind i Sommeren. Opbevaringen let, men Frugten vil rynke, hvis Luften er for tør.

Anvendelse. Høve Reinet er et udmærket Madæble og et ikke helt l. Klasses Spiseæble.

Handelsværdien er god, men Frugten er endnu ikke fremme i store Partier, så nogen endelig Dom kan ikke afsiges. Sortering af Frugten nødvendig, Pakningen lidt vanskelig for den kantede Frugt, som dog tåler en temmelig hård Behandling.

Dyrkningsværdi.

Høve Reinet er ved at blive en Erhvervssort her i Landet, Hovedgrunden hertil er Sortens Letdyrkelighed, tidlige og regelmæssige Frugtbarhed og Frugtens Holdbarhed samt ofte smukke Farve. Hvad det kvalitetsmæssige angår, kommer Sorten efter mange andre. Til Erhvervsdyrkning ligger det nær at sammenligne den med Belle de Boskoop. Kan man få sidstnævnte til at bære årlige og rige Afgroder, er den så absolut at foretrække. Man kan næppe anbefale, at Høve Reinet gøres til en Hovedsort; dertil er Æblet ikke værdifuldt nok. Til Dyrkning i Privathaver kan Sorten anbefales, ikke mindst hvor regelmæssig Sygdomsbekæmpelse ikke kan gennemføres.

Høve Reinet. Modertræet i Høve.